

Skulle han hitta tonen han har i sin kropp.

Tonen

Det var fuktigt. Den genomskinliga luften syntes svagt blåaktig. Det var tomt i centrum. Efter nattens regn sågs fortfarande små droppar hängande kvar på trädets grenar. De välkomnande knopparna varslade om våren. Men jag var inte där än för att omfamna den.

När jag kom till sammankomsten hörde jag föreläsarens röst.

-Du måste hitta tonen du har i din kropp. Den finns i din energi. Känslorna du fått ska visa dig vägen. Vi föds i olika miljöer som påverkar oss. Våra celler känner av allt, det är mycket komplicerat. De nya tankegångarna i vår tid är att miljön och tankarna kan påverka ditt liv.

Livet hade inte visat mig tonen än. Jag visste inte vad det innebar. Efter föredraget gick jag fram till bordet där alla broschyrer och böcker låg. Min blick föll på en enkel skrift med ord i fet stil.

Vill du hitta din ton kom till Bolunden Stiggatan 72?

På utsatt tid steg jag in genom port 72.

Den orange mattan i trapphallen liksom sög mig inåt. Här fanns endast en inre dörr som öppnade sig då jag närmade mig. En man i vita kläder sträckte välkomnande fram händerna. Det här är en dröm tänkte jag. Vi klev tillsammans genom en blå dörr som ledde mot en blommande körsbärsträdgård.

-Jag är Mitus din guide och vet varför du har kommit Jakob sa mannen. Det var något särskilt med hans ögon de hade ett intensivt strålende ljus tänkte jag.

-Har du några frågor undrade han?

-Nej men jag har sökt vägen svarade jag.

Vi satte oss ned på en bänk ibland de blommande träden. Ur en vid skål tog han upp en körsbärsblomma och gav mig. I det ögonblicket fann jag vad jag trodde jag var ensam om att se, den vandrande massan, mönstret fälten kom nu emot mig.

-Ja, sa Mitus lågmält, jag vet att du kan se det också.

Han fortsatte att berätta att allting består av energi i vårt universum. Till min glädje hade jag träffat någon som förstod. Vi satt båda förtrollade i energin som vandrade framför och genom oss. Vi var en del av den. När den kom närmare och jag vågade sticka min hand i den så liksom pirrade det till i handen och i ansiktet. Jag kan fråga Mitus tänkte jag.

-Hur är det med tiden i energin sa jag.

-Den är tidlös och när du är i energin kan du skapa och även tala telepatiskt med den.

Vi såg hur massan, fältet blev kompakt och sedan upplöstes det i tunna sjok och trådar.

-Energin är hela tiden skapande och allt utvecklas i det oändliga med den.

Det kändes stort när jag sakta började förstå att vi var en del av allt. Visste inte hur länge vi suttit men det hade blivit halvmörkt i rummet. Mitus reste sig och gjorde tecken att sessionen var över.

-Vill du medverka i en grupp jag ska leda för att utforska energierna frågade Mitus när vi skiljdes åt? Jag kontaktar dig när det är dags.

När vi tog avsked nickade jag lätt till svar.

Tillbaka ute på gatan igen susande som vanligt bilar förbi och jag tog mig lycklig men omtumlad hemåt i natten.

© Bibbi Ahrnstedt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren bibbi ahrnstedt med Poeter.se id #140678 innehar upphovsrätten